

Sygn. akt IV K 768/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2018 roku

Sąd Rejonowy Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Lorenc

Protokolant: Anna Sierpień

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 września 2018 r.

przy udziale prokuratora Grażyny Sapielhy

sprawy

B. J.

c. K. i F. z d. W.

ur. (...) w S.

oskarżonej o to, że:

W dniu 17 sierpnia 2017 roku w S. przy ulicy (...), na terenie sklepu (...), dokonała zaboru w celu przywłaszczenia sześciu sztuk butelek z alkoholem marki J. D. o pojemności 1 litr każda i wartości 99,99 złotych o łącznej wartości strat 599,94 zł, czym działała na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S.,

to jest o czyn z art. 278 § 1 kk

orzeka

I uznaje oskarżoną B. J. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za przestępstwo to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 37b kk wymierza jej karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności oraz karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania oskarżonej w dniu 17 sierpnia 2017 r. od godziny 13.50 do godziny 17.45;

III na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania;

IV zasądza od Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie na rzecz: adwokat D. S. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych tytułem kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu , na które to koszty składa się opłata za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego podwyższona o stawkę podatku od towarów i usług.

Sygn. akt IV K 758/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 września 2018 r. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karach

B. J. uznana została za winną tego, że w dniu 17 sierpnia 2017 roku w S. przy ulicy (...), na terenie sklepu (...), dokonała zaboru w celu przywłaszczenia sześciu sztuk butelek z alkoholem marki J. D. o pojemności 1 litr każda i wartości 99,99 złotych o łącznej wartości strat 599,94 zł, czym działała na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S., to jest popełnienia czynu z art. 278 § 1 kk.

Sąd nie znalazł żadnych okoliczności, których zaistnienie skutkowałoby niemożliwością przypisania oskarżonej winy do tak opisanego czynu, będącej niezbędnym elementem odpowiedzialności karnej. Oskarżona miała niczym nie ograniczoną możliwość podjęcia właściwej decyzji i zachowania się w sposób zgodny z prawem, tym bardziej, że z łatwością mogła przewidzieć konsekwencje popełnienia przestępstwa, wszak była już karana w przeszłości i to za przestępstwa przeciwko mieniu. Nie zaszła również żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu, zaś społeczna szkodliwość jej zachowania jest znaczna, zważywszy na zamiar bezpośredni w jej działaniu, godzącym w jedno z podstawowych dóbr, chronionych prawem, jakim jest mienie i rozmiar wyrządzonej szkody. Oskarżona tłumaczyła wprowadzenie swoje zachowanie koniecznością zdobycia środków na leczenie, co nieznacznie łagodzi negatywny wydźwięk jej czynu, niemniej jednak, jeżeli nawet jest to prawdą, dokonany przez nią zabór cudzego mienia i tak powinien zasługiwać na zdecydowaną dezaprobatę. Polepszanie swojej sytuacji bezprawnymi metodami nie jest właściwym sposobem postępowania i nie może stanowić żadnego usprawiedliwienia.

Sąd na korzyść oskarżonej wziął pod uwagę fakt, że przyznała się do popełnienia przestępstwa i wyraziła w związku z nim szczerzy żal. Ponadto jest zdeterminowana do prowadzenia ustabilizowanego trybu życia, czego wyrazem jest podjęcie przez nią pracy zarobkowej.

Na niekorzyść oskarżonej oprócz znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu zdecydowanie działał fakt jej wielokrotnej uprzedniej karalności i to za czyny podobne, co świadczy o tym, że jest ona osobą zdemoralizowaną, za nic mającą obowiązujący porządek prawny. Oskarżona w swoim życiu winna kierować się doświadczeniem uprzednich skazań, a w tym wypadku tak nie postąpiła, co świadczy, iż dotychczasowa resocjalizacja nie przynosiła wystarczającego efektu. Znamienne jest to, że B. J. dopuściła się tego czynu niespełna miesiąc po uprzednim skazaniu jej w innej sprawie za przestępstwo podobne.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, w tym przemawiające zarówno na jej korzyści jak i niekorzyść Sąd uznał, iż współmierna do stopnia zawinienia oskarżonej oraz stopnia społecznej szkodliwości jej czynu, będzie – stosownie do art. 37b kk - kara mieszana 1 miesiąca pozbawienia wolności i 6 miesięcy ograniczenia wolności w postaci obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Wymierzenie krótkoterminowej kary izolacyjnej i kary ograniczenia wolności we wskazanych powyżej wymiarach winno być dopiero wystarczające dla uświadomienia oskarżonej naganności postępowania skoro wcześniejsze skazania jej w warunkach wolnościowych nie przynosiły rezultatu. Dodatkowo kara ograniczenia wolności, która będzie uzupełnieniem oddziaływania penalnego kary pozbawienia wolności ugruntuje społecznie pożądane zachowania B. J. oraz wzbudzi w niej wolę współdziałania w kształtowaniu jej społecznie pożądanych postaw, w szczególności poczucia odpowiedzialności oraz potrzeby przestrzegania porządku prawnego i tym samym powstrzymania się od powrotu do przestępstwa. Kary te także będą działać w zakresie prewencji ogólnej będąc nauką dla innych osób. Spełnią one także zadość poczuciu społecznej sprawiedliwości.

Celów powyższych nie spełniłaby wyłącznie proponowana przez obronę kara ograniczenia wolności wymierzona w trybie art. 37a kk, zważywszy na jej uprzednią wielokrotną karalność sądową za przestępstwa podobne. Wymierzenie tylko takiej kary oznaczałoby zbyt łagodne oskarżonej, która aktualnie w celu ugruntowania w niej postawy praworządności potrzebuje swoistej „terapii szokowej”, która przyniesie długotrwały, a nie iluzoryczny skutek taki jak w przypadku poprzedniego skazania, gdzie 25 dni po wymierzeniu jej kary ograniczenia wolności za przestępstwo podobne znów zdecydowała się na popełnienie przestępstwa kradzieży.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności sąd zaliczył okres zatrzymania B. J. dniu 17 sierpnia 2017 r. od godziny 13.50 do 17.45.

Sąd zwolnił oskarżoną od obowiązku uiszczenia kosztów postępowania, albowiem dopiero od niedawna osiąga ona dochody.

Sąd orzekł też o kosztach obrony z urzędu, zasądzając je od Skarbu Państwa na rzecz adwokata D. S. na które to koszty składają się opłata za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego podwyższona o stawkę podatku od towarów i usług.